

OBED

(sau NUNTĂ)

La poarta cea mare-a cetății opriți
Bătrânii stau zece ca martori în țară
- Moșia Naomei am luat-o să știți
Cu Rut împreună cu preț de ocară...

Și trec lucrătorii spre casă grăbiți
Din câmpuri umbrite de grâu și secară
Dar zarva din poartă-i oprește uimiți
Sandala discret lui Boaz i-o strecoară...

- Să-ți dea Domnul ție urmași Efratiți
Cum Lea lui Iacov i-a dat bunăoară
Schimbând mandragore pe-o noapte de vis
Rahela luptând pentru fii, ori să moară...

Și casă să-ti dea ca lui Iuda-ntre sfinți
Zerah, cel dintâi se întoarce-ntr-o doară
Și după Pereț prin spărtură cumiți
Să-i ție sămânța mai vie în țară...

Arată-ți puterea-n Efrata, vestiți
Că-i iar Betleemul lipsit de ocară
Tamar mai amară-i ca Mara, să știți
Prin Rut Moabita sămânța să-apară...

.....
Și-i nuntă-n cetate, Boaz a venit
Soție pe Rut să o ia înspre seară
Și Domnul să nască pe loc hărăzit
I-a dat pe Obed, spre Mesia coboară...

Și-i cântă vecinele vers cuvenit:
- Naomei un fiu s-a născut din povară
Ca sprijin să-i fie și-alin și alint
Din Rut ce-o iubește cât șapte fii dară...

***